

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis insūtum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, esütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**

Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

A szabadtanítás kongresszusából.

(Dr. M.) Multkori írásunkban tettünk már említést a demokrata elvtársakról. Nem árt, ha kissé közelebből megismerkedünk velük, különösen harmadjukkal.

Háromféle elemből állott az elvtársi tábor, amelyet szerettel simogatott Pikler atyamester minden pillantása. Nagyrésztük egyszerű kirendeltség volt Budapestről meg Pécsről. Ezek példás fegyvellemmel ülték meg kijelölt helyeiket. Tevékenységük abban állt, hogy Fáber, Tarczai vagy Kunfi intésére ordítottak, vagy tomboltak, tiltakoztak vagy éljeneztek. Egyik humoros pécsi öregúr meg is jegyezte, hogy a demokrata vezérek jobban tanítják a latin klasszikusokat, mint a középiskolai tanárok. Ezek ugyanis csak megmagyarázzák diákjaiknak, hogy mi a „pedibus in sententiam ire;” — a demokrata vezérek pedig tetleg is gyakoroltatják az egybetereit elvtársakkal. Például mikor Tarczait az elnök politizálásért megróttá, az elvtársak olyan pokoli szavazást rögtönöztek a hátsó végtagjaikkal, hogy Hegedüs elnök halálra ijedve azonnal elégtételt adott a bögötei iskola nevezetes tanítójának.

A másik két elem a vezérkart alkotta, amennyiben azok beszéltek. És mit beszéltek? És mennyit beszéltek? Szónokai

egy része hátrányosan ismert alak volt a négyülésekből. A Népszava azt írta, hogy az elvtársi iskolázottság fényes diadalt ült a pécsi kongresszuson. Bocsánat, az elfogulatlan szemlélő Nyisztor, Klárk, Jócsák etc. szereplésében egészen mást látott, mint iskolázottságot. Mikor Alexander dr. a filozófáról tartott szép és magasröptű, bár nem kifogástalan előadást, — a keresztényszocialisták táborából csak azok szóltak hozzá, akiknek ugyszólván mindennapi kenyere a filozófia, — az elvtársak pedig a közönség általános megrökönyödésére felállították Nyisztor, aki igen tiszteletre méltó mesterlegény lehet és kitünő csizmákat vagy lakatokat készíthet, de ahhoz mégis eleve kevésnek kell itélnünk a sütnivalóját, hogy egy Alexander Bernátot oktatson ki a lélektan és metafizika mélységeiről. Hanem azért Nyisztor elvtárs beszélt és a kirendelt elvtársak harsogó éljennel adóztak a tizedrangú csapszékbe való szóhabarékának. Maga Beóthy elnök fejezte ki megbotránközását e sorok írója előtt, amikor például Gaál dr. egyetemi tanárnak, a Széchényi-irodalom egyik leg-alaposabb művelőjének Jócsák elvtárs az orra alá „magyarázta,” hogyan kell érteni Széchényi nemzetgazdasági alapfoglatait.

A vezérkar másik része tényleg kép-

zett, de egyoldaluan képzett egyénekből állt. Pikler, Jászi, Kunfi, Harkányi, Zigány, Fáber voltak ezek; Pikleren kívül valamennyin rajta van még az iskola pora, és Piklerrel együtt majdnem mindannyian a közkedveltségnek örvendő fajhoz tartoznak. Érdekes, hogy a demokrata irányzat és gondolkodás földön kuszó mivolta mennyire rányomta ezen emberekre a szellem és felfogás alacsonyágának bélyegét. De-struktív, dekadens minden szavuk. Látszott rajtuk, mennyire idegen, mennyire érthetetlen nekik minden magasabb gondolat, tisztább eszmény; egész világukat mintha a kohók vörös fénye színezné; mikor munkáról beszélnek, csak a kalapácsot emelő kar izomfeszülését látják, épen azért az emberi lét minden fázisának magyarázata a lehető legmaterialisabb elméleteket adoptálják kritika és — merem mondani — őszinte meggyőződés nélkül. Nekik nem kell lélek, — a gondolat az agyvelő funkciója; nem kell szeretet, a jövedelem felesleg kiosztása, a rideg számok szerintük többet érnek. Nem kell nekik méltányosság, a rettenetes szakszervezeti kényszer majd ad helyette jogokat; nem kell történelmi hagyomány; kenyeret vesznek rajta; nem kell menyország, megelégszenek az állatok végződésével; nem kell nekik Isten, mert ők minden urnak hadat izennek.

Nem lehetetlen.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Meglehet, nem lehetetlen, hogy most mindjárt, azonnal olyan valami játszódik le közvetlen közelében, a minek nem tudnám hamarjában a természetes okát kitalálni.

A jó Eg tudja, hogy van ez. Tény azonban, érzem, sőt majdnem tudom, hogy bizonyos rendkívüli dolgok előrevetik árnyékukat s ugyanakkor valami kimagyarázhatlan, sejtelmes aggódás rabja lesznek.

Igy van ez, pedig azt is tudom, hogy minden eseménynek, mely a szegény ember mellett történik, meg van a maga természetes oka:

Alig két hete iszonyu dördulés reszketette meg kicsike szobámat.

Mintha csak mozsarat sütöttek volna el a közepén.

Felugrottam. A szívem nem dobogott, hült vérem nem keringett remegő tagjaimban. De csak egy percze, mert rá gondoltam, eszembe jutott, hogy mindennek a világon meg van a maga természetes oka.

Behívtam az inast s kerestünk, kulattunk. Semmit sem találtunk.

Masnap reggel tisztában voltam a dologgal. Az aztalos megcsalt.

Nedves fából készítette a szekrényemet; ez repedt kétfelé ajtajától föléig, iszonyut dördulve.

Tegnap kissé hideg volt, tehát befűtettem.

Nem tudom azonban, mi a tatár lehette a kis kályhám!

Elkezdett benne valami pattogni, zengeni, muzsikálni. Csodálatos história volt, mondhatom. Aztán olyan keserves, megindító hangokat adott, mint mikor éjnek idején húr pattan le a hegedűn...

A gonosz lélek magával hordja poklát... Hát itt nem-e valami tisztuló lélek szenvedni kinjált? gondolám...

Nem féltem azonban. Nem azért nem féltem, mert nappal volt és világos, hanem mert tudtam, hogy mindennek, tehát ennek a különös jelenségnek is meg van, meg kell hogy legyen a maga természetes oka.

Kinyitottam a kályha ajtaját.

— Ahá! Meg van! És megvolt.

Mikor, reggeli sétából hazajövet, a folyosóra értem, amolyan gyenge csörömpölés-féle hallatszott szobámból. Betérve, az inast találtam ott, ki dolgát épen akkor végezte.

Semmi különöset nem vettem észre.

Most azonban kiszült az ipse turpissága.

Egy keüvenc kis vázámát törte össze az ügyetlen s nem tudván hamarjában, hogy hova rejtsé, beledobta a kályhába.

Ennek törmelekei pattogtak, zengtek a tűzben.

Meg van tehát mindennek a maga oka, bármily különös legyen az, ami történik velünk.

Csak az a baj, hogy nem mindig találjuk meg a történet okát.

A mult napokban azonban olyan esemény történt, melynek természetes okát aligha fogom megtalálni, bármennyire kutatom is.

De nem kutatom.

Isten mentsen! Nem, nem kutatom; mivel most már — dacára az eddigi tapasztalatoknak — magam is azt mondom, hogy meglehet, mindjárt, azonnal valami rendkívüli, valami különös dolog történhetik velem...

Ültem az íróasztalomnál.

Szobácskám ajtaját félig kinyitottam, hogy kihúzódhassék a dohányfüst, mely folyton körülvesz, ha írok.

(Elegét szid miatta a...cipálisom.)

Nagy nesz támad a folyosón. Mintha öt-hat fürge, négy lábú állat száguldoznék a márványcokkákön.

Az idő már későre járt.

— Mi ez, micsoda láрма ez? szoltam, állva az ajtóban.

Siri csend. Mégis, úgy tetszett, mintha a folyosó szük ablakán keresztül valami sötétbarna tömeg szökött volna ki az udvarra.

Aggódni kezdtem. Sajátságos érzés vett rajtam erőt. Mi a neve ennek az érzésnek? Azt nem tudom; de hogy nem csekély rész volt benne a páni félelemből, azt tudom.

Visszatértem.

Edgar Allan Poe-t olvastam és kivonatoltam. Meglehet, hogy ez hatott rám.

Tény, hogy igen bolondos históriái vannak. Szereti a különöset, a rendkívülit.

Ha csak pár szóval volna szabad jellemeznem a „Holló” íróját, hát azt mondhatnám, hogy ő, mint meszeszövő, a legreffináltabb író.

Épen az „aranybogár”-ral vesződtem...

A zaj ismétlődik a folyosón.

— Ne féj! biztattam magamat. Mindennek...

Mai lapunk 6 oldal.

00000478

alatt elkövetett ilyenféle alávaló hitványságnak: mindaddig az erkölcsi roskadás fékéljei tovább ragódnak a magyar nemzet testén.

Azt nem a gazdasági pangás, nem az anyagi szűkös helyzet, nem is a drágaság juttatja igazában a tönk szélére az országot, hanem a — kloaka.

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: enyhe, száraz:

A nagy nap.

Születésem óta komor, sőt mogorva ember vagyok. Ugy hiszem, valami ködös, esős reggel lehetett, mikor először megpillantottam a napvilágot s ez az első benyomása a külvilágnak tükröződik vissza kedélyhangulatomon. Csak nagy ritkán képes valami, rövid időre, felvidámitani.

Ez a ritka eset állott be nálam szerdán este egészen váratlanul. Sötét képek kergették egymást lelkemben, szegény hazám szomorú sorsa felett keseregtem. Szidtam magamban az osztrákokat, a kiegyezést, Wekerlét, Andrásst, meg a többi hazát elpaktáló gonoszt, kik első sorban okai annak, hogy nem tudunk boldogulni.

Ekkor történt, hogy egy kedves nemtő (bocsánat, nem tudom modernebb szóval tisztelni jövevőmet) kezembe nyomta a Népszava ünnepi, október tizediki számát. Vezető cikkének sokat jelentő címe így hangzott: „*Halárkönl!*”

Eloolvastam. És jól tettem, hogy elolvastam, mert minden soránál oszlott bűm-bánatom sötét fellege, végül kiderült az égbolt és én — megvigasztalódtam.

Megtudtam ebből az okos írásból, hogy Magyarországnak sok-sok baja van. Sok a halálozás, kevés a születés, sok az analfabéta, kevés az öntudatos, szervezett munkás, sok a pap, kevés a tanító, sok a katona, kevés a feminista apostol, pusztít a tüdővész, a gyermekek későn ismerik meg az élet titkait, sok a dutyi, kevés a bábaképző intézet, a gyerekek kenyerére vékonyan kenik az anyák a lekvárt, Bathányi Tivadarnak hosszú a szakállja, stb. Ezért nem boldog

Vizet! Ecetet! kiáltanak egyesek, míg végre nagynehezen magamhoz jövök.

— Fődjétek be azt a kopsrót, kiáltottam. Befődték.

Ah, mily iszonyú látvány! Ugyanaz, mely Poe-val foglalkozások közben kinezott...

Rejtetes! Nem ismételt semmit. Miért is riasszám, miért rémítgessem magamat és másokat?

Elég volt! Másnap korán reggel egy becsületes, öreg paraszt állított be hozzám.

Kért, hogy emlékeztem meg a megboldogultól szent szolgálatom alatt.

Megígértem s ő letette a szokásos díjat. Rögtön megtoldottam megannyival s átmentem társamhoz.

Csak úgy égtem kezemben az a pénzdaráb. Azon éjjel társam kopogtatott be hozzám s kért, hogy szobámban alhassék.

Nyugtalan volt nagyon. Hallgatóit, de látam, hogy szenved.

Mi volt a baja, nem tudom, de sejtem. Azóta folyton nálam alszik.

En nem kérdezek, s ő nem mond semmit. Ki volt a megboldogult? Nem tudom. De nem is akarom tudni, nem semmi esetre sem.

Távol legyen, hogy kutassam. Nyugodjék, békével.

Nem lehetetlen tehát, apességgel nem, hogy most mindjárt valami reedkivül dolog történik velem. Olyan valami, ami képes engem halálra rémíteni, aminek természetes okát nem tudnám hamarjában kitalálni.

Nem lehetetlen! **Törzsök Vilmos.**

a magyar! (Egyet elfelejtett a Népszava: Kevés a zsidónk! Szédő.)

No de sება! Ne essél kétségbe szegény magyarom. Két napig várj még türelemmel (hisz ugyanis várjál már ezer esztendeig) és minden jóra fordul. Az október 10-iki politikai általános sztrájk mindent jóra fordít. *Halárkönl* lesz ez a nap, Magyarországra új, fényesebb, mosolygóbb nap derül, jótékonyabb eső hull s a szocialdemokracia jóvoltából *boldog lesz a magyar!* Bokányiék megunták a várakozást s bevezetik ezt a sokat szenvedett népet a boldogság igéretföldjére.

Boldogan szunnyadtam el.

Álmodtam szépet, kedveset. A „hadak utján” Csaba királyfi ósdi csapata helyett új, modern nép- és hazamentő sereg robogott elő. A sereg élén Pikler papa lovagolt kampós orrával gömbölyű pocakjával, mellette Bokányi (a nagy) és Weltner Jakob (láthatólag jót tett neki az ostendei nyaralás) baktattak. Utána következtek sorban: Jócsák (a bikányaku), Tarczai (ez egy bögtei nádpálcán lovagolt), Garami, Klárik (kezében a fehérvári képviselői mandátummal), Nyisztor, Kúnyi és a többiek. Még a *sein* dávidot és a *handlé* elvtársat is ott láttam (ezek rabláncra fűzve vezették Zavaros rendőrkapitányt). No meg *Jákó* elvtársat, az önzetlen sekrestyé, ki még ott is *azon a bizonyos válasszon* gondolkodott. A menetet az öntudatos, felvilágosodott magyar munkások és rózsásarcu elvtársnők ezrei (ezeket Glücklich Vilma és Gárdos Marika vezették) zárták be. (Csak egy alak zavarta a kedves öszhangot: Kardos (Izrael) Jakob [a hűtelen!] öltögette a nyelvet tisztas távoiból Bokányira.)

A sereg megjelenése mindenütt óriási változást idézett elő. Aponyi téren állva, könnyek között kért bocsánatot Pikler Gyulától, hogy az egyetemi rektorságból kibukkanta, Rakovszky gyáva nyulként bujt el az útszéli bokorra, a papok elszáradtak a félelemtől, a hadsereg megadással rakta le fegyverét, a bírák szabadon eresztették a derék rab urakat s magukat zárták be a dutyiba, az égből sült galamb és (tekintettel a ködös sereg nagyobbik részének guszthusára) libamáj hullott alá. Az ut szelén egy deres állott, rajta egy zsarnok főszolgabíró feküdt (az arcát nem tudtam jól kivenni) irgalomért esedezve. De sorsa meg volt pecsételve. Tarczai Lajos leszállt a bögtei nádpálcáról, kezébe fogta azt és nagyot suhintott a kétségbeesett főbíró domborúbb felére. A szerencsétlen nagyot kiáltott és én — felébredtem.

Október 10-ike van! Igen, emlékszem már, ma van az első magyar általános sztrájk napja. Itt a *halárkönl!*

De mi ez? Hát a nap nem sztrájkol? Tényleg a gonosz beállott sztrájkőrönek s úgy süttött, szórta sugarait, mintha, tesszem, nem október, de szeptember 10-edike volna. Megállj, gondoltam, majd ad neked Bokányi elvtárs! Hatalmas füttyező hangzott be ablakomon. (Tetszik tudni, a vasut felé lakom.) Pont hét óra. Hát a déljavasutasok sem sztrájkolnak? Ennek bizonyára a zsrarnok Rauscher főfelügyelő az oka, ki ma is erőszakkal kenyeret akar adni a családapáknak. Másik fütty! Ez meg a Gerő direktor sipja. Hát még ő is? Nem bírtam ki tovább. Gyorsan felöltözököttem és siettem ki az utcára. A *makadám* utakon óriási port verve robogtak a kocsi, a tejes asszonyok nagy kannáikat cipelve siettek a városba, a pékiasok hordták a kiflit, a boltokban árultak, a borbélyok nyírtak és fecsegtek, a kofák veszekedtek, a hivatalokban a megszokott görnyedő alakok ültek az íróasztaloknál, a korcsmákban ittak az emberek, mint akármelyik közönséges

napon. A gázgyárban gázt, a villanytelepen villanyt fejlesztettek, a kőművesek építették a kereskedelmi iskola új palotáját, a nyomdászok szedték az Uj Lapba dr. M. vezetőcikkét. A Vörösmarty téren egy bus elvtárs üldögélt árván, elhagyottan, keblén a tíz filléres vörös madzaggal járszott a szende őszi szellő s ő sem volt télen. Bagózott.

Hát senki sem sztrájkol máma?

Mi lesz az általános szavazati joggal? Mi az új Magyarországgal? A néző boldogságával? Hát minden marad a régiiben?

Egyszerre egy kis fiu jön elém az utcán, lóna alatt könyvekkel, szemében könnyekkel. Megszólítom:

— Miért sirsz kis fiám? — Azért, kérem, mert azt olvastam a papa újságjából, hogy máma általános sztrájk van, hát én is sztrájkoltam a földrajzból. Aztán a tanító ur felhívott, én nem tudtam felelni s a mai napra hivatkoztam. Azt mondtam, hogy én is öntudatos fiu vagyok s én is akarok valamit tenni a hazai boldogságáért. Ő meg elnadrágolt s azt mondta:

— Gazember, majd adok én neked haza boldogságát! Nem vagy Bögötén!

Elszomorodtam. Hát még sem jutottunk el a boldogság *halárkölvéhez*? A kutyá ad rá valamit. Oh én szerencsétlen!

Szigma.

— **Egyházmegyei hír.** Werger Mihály plebánus elhunytával megüresedett pesthidegkuti plebánia vezetésével Poós Resző budafoki kaplánt bízta meg dr. Proláska Ottokár megyéspüspök *Pottornyai* László pesthidegkuti kaplánt Ráckevére *Kraszlina* Lajos ráckeevi kaplánt pedig Budafokra helyezte át.

— **Esküvő.** Nagy Béla főreáliskolai tanár ma esküdt örök hűséget a székesegyházban Kuthy Jolán kisasszonynak, Kuthy József t. kir. főigazgató hájos leányának.

— **Társadalmi tudományi estély Székesfehérvárott.** Annak a szellemi tornának, a melyet a magyar tudomány zászlaja alatt a mult héten Pécsen vitvák, érdekes epilógusa készül. Tudvalevő, hogy a keresztény és magyar tudományok legteljesebb és legtevékenyebb védelmezői épen Székesfehérvárról kerültek ki dr. *Proláska* Ottokár, dr. *Platz* Bonifác, dr. *Reichardt* Tamás és dr. *Vass* József személyében. Valaki fölvetette az eszmét, hogy a nemzeti és keresztény tudományok harca a nemzetköziséggel és pogánysággal Székesfehérvárott se muljon el nyom nélkül. A Katholikus Kör társasvacsorát rendez a szellem harcainak tiszteltetésére, *megyéspüspökünk pedig ebben a keretben fogja eszméit kifejteni a pécsi szellemi harcról.* Hogy ez mennyire érdekes lesz, talán mondanunk sem kell. *Szívesen szólítunk fel mindenkit az estélyen való részvételre. Egy teríték ára 3 korona.*

— **Hamzus Gellért emléke.** A kegyelet és hála megható nyilvánulását láttuk tegnap. A cisztercia rend egyik legkiválóbb tanárának, Hamzus Gellértnek, a kinek emléke minden tanítványa lelkében a legkedvesebben örökölt meg, a hálás tanítványok maradandó emléket kívánnak állítani. Harminc évet töltött a magyar kultúra szolgálatában s ennek legnagyobb részét városunkban élte át. Fehérvárott lakó tanítványai *Lauschmann* Gyula dr., *Bilkei* Ferenc és ifj. *Havranek* József összehívására a városház nagytermébe jöttek össze, hogy ott az elköltözött emlékének méltó megőrkítéséről tanácskozzanak. Az ülést dr. *Lauschmann* Gyula nyitotta meg hangulatos beszéddel. Elnöknek egyhangulat *Havranek* József polgármestert választották meg. Elhatározták, hogy a boldogult emlékére egy alapítványt tesznek, a

és csecsemő volt, mert a mint mondják — mint némelyik fehérvári övödába — ide is cukorral édesgették a hallgatókat, hogy hokros érdemi munkálkodás-utóráról a világ is tudjon. A nagyok ásitottak, a gyerekek a cukor fogytával sirtak. Klein Károly beszélt, egy fiatal emberkéből álló csoport pedig azzal mulatott, hogy a szónok ur hány tehatót mond. Hiteles tanuk szerint 1223-at. Se többet, se kevesebbet. Mikor aztán az 1224-re került volna a sor, berekedt és abba hagyta a beszédet, a mit a hallgatók igen sajnáltak.

Este felolvasás volt a Szűts vendéglőben. Steiner Jákó dr. a jövőndő képviselője tartotta. Mivel a terembe nem férnek el 300-nál többen, nem is hallgathatták nagyobb számban. Roppant érdekes volt a megszólítás, a mennyiben a dík-tor ur így szólította a népet:

Kedves Hívém! és elúvársaim!

Akárcsak egy püspök vagy plébános. Aztán elmondta, illetőleg felolvasta, hogy miéért nem boldog a magyar? Azért, mert a törvényhozás eddig csak a nagyurakkal törődött. A törvények azoknak kedveztek (No lám! az ügyvéd ur emlékezete milyen rövid ilyenkor. Pedig de jól tudja, hogy a Csemege-kódex senkinek a világon nem kedvezett annyira, mint az uszásoknak. Hátha ezért nem boldog a magyar és inkább ezekért vándorol ki — különösen onnan felülről Zemlinből — Amerikába.) Szóval a tónus, ezeknek a frázisoknak a szűk keretében ment. Ezeket pedig —ugyis ismerjük. Steiner Jákó dr. pedig elég rövid volt, meg levén győződve, hogy kedves hívei a mostani osztiáparlament rombadőlével ugyis öt választják meg képviselőjükné. Addig is éljen! és Allah növesse meg a szakalát és a haját.

Ez volt az október tizediki nagy nap Fehérvárott. Semmi nész, semmi zaj! csak egy kis obégátás! Vagyis: mint Radó Mór mondaná: Parturiunt montes... Vajudnak a hegyek s kis egér születik.

Tűz. Fejérvárcsurgó lakosságát 8-án este 10 órakor tüzi lármá verte fel álmából. Szárközi István gazda háza lángokban állott. A rémhírre azonnal talpon állt a község és serény munkával tűz oltásnak látott. Közben megérkeztek a község tűzoltói 2 fecskendővel s a tűz vöteverjedését lázas munka árán sikerült megakadályozni. Szárközi házát azonban már megmenteni nem lehetett. A ház porig leégett. A kár biztosítás útján megtérül.

Kedden a gárdonyi Szécsény Ferenc ref. tanító portáján pusztított tűzvész. A tanító 100 korona értékű szalmakazala lett a tűz áldozata. Biztosítva nem volt.

A sógor. Bori János ács összepörölt nővérével és sógorával, Simon József felsőkirálysori lakossal. Dühében a garatra is felöntött. A veszekedést folytatta. Beütötte sógorának ablakait. A törvényszék elé került, hol beszámíthatatlanságára való tekintettel felmentették. Az ügyész felebbezett.

Rablóbanda. Mintha a régi betyárvilág támadt volna fel halottaiból. Arra alá a megyében Sárbogárdon és környékén rablóbanda garázdálkodik. A csendőrzárat a rablók személyére vonatkozó felvilágosító adatokat még ezideig nem szolgáltattott. 7-én Őrs-pusztán Szeidel József uralmi intéző portáján jártak. Az ajtót feltörték, azonban az épen az ajtóban fekvő őrt keltette, kinek közbenlépésére aztán a banda megugrott.

8-án Ődön pusztán törtek be a juhász-számadóhoz s pincéjét kifosztották. Az élelmi szerekben lakmározta, amit pedig nem tudtak elfogyasztani, kiöntözték.

9-én Hatvan-pusztán Magó Béla tanitónál tettek látogatást, kinek lakását fosztották ki, míg 6 távol volt. Ruháit és pénzt vitték magukkal.

10-ére virradó éjjelen Sárbogárdon 7 helyen betörték. Több helyütt elriasztották őket, csak a

NIGRIN

LEGJOBB CIPŐCRÉM

szép fényt ad és tartóssá teszi a bőrt. A NIGRIN egészségi szempontból is ajánlható, a mennyiben nem tömi el a bőr lukacsait s nem akadályozza a láb párolgását.

ST. FERENDETI, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

Rausz-féle fakeskedésben vittek végbe nagyobb garázdálkodást. Mintegy 1000 kor. értékű holmit vittek magukkal. A betörők valószínűleg cigányok. Megfekezésükre széleskörű nyomozást indított a csendőrség.

Szigeti fényképezési és festészetű műintézet. Szekesfehérvár, Kosuth-utca 9. Budapest IV. Kristófér 6. Nagyítások bármely kiskép után életnagyságu olaj, aquarell vagy pástell kivitelben. Minden csütörtökön, pénteken, szombat és vasárnapokon személyesen eszközlöm a felvételeket. Kitérő tisztelettel Szigeti.

Cigányok jártak a minap a kurucdombi szőlőkben. Kancsal szemeket addig-addig meresztették a mosolygó szőlőfürtökre, míg nem kedvet kaptak a lakmározásra. 235 db. szőlőfürtöt elloptak Szalai János szőlőjéből. Rajt vésztettek. A csősz nyakoncsipte őket. A rendőrség nyomozza az elszöktötteket.

Vásott fickók. Két alig 10 éves lurkó, Borsos Jóska és Halász Pista korukat meghaladó ruffináltsággal törtek be Vince Antal nyug. fővadász maroshegyű villájába. Felfeszítették a padlást s onnan 84 fürt szőlőt elemeltek. Egy részt magukba temették, a többi pedig elásták, hogy alkalomadtán rendelkezésükre álljon s a legjobb helyen találon menedéket a vigyázó szemek elől. A betörés elkövetőjét már régóta puhatolta a rendőrség, ki nem akart hinni szemeknek, mikor a nyomok a két gyerkőchöz vezettek. A gonosz fickók persze törvény elé nem kerülnek, annál jobban lakolnak azonban a szőlők, kiknek gondatlansága idézte elő a bajt. Gondatlanságukért a törvény büntető eljárására számíthatnak s az okozott kárt is nekik kell megtéríteniük.

SCOTT-féle Emulsió

rendkívül erősítő hatással van az egész szervezetre, gyógyítja és erősíti a tüdőt.

Köhögést és meghűlést

Az Emulsió vásárlásnál a SCOTT-féle módosított jegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

bármily makacs és hosszadalmas legyen az, a SCOTT-féle Emulsió gyorsan megszüntet. Még a sorvadós betegeknek is könnyebbülést szerez a SCOTT-féle Emulsió, feltéve, hogy idejekorán használják, mely esetben állandó, tartós gyógyulást eredményez.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 állár.
Kapható minden gyógyszertárban.

— Verekedők. Tóth János és Tóth József Nyéken a falu kocsmájában rövid mulatozás után, melyben a főszerepet az itóka vitte, rátámadtak Szilágyi Sándorra és öt agyba-főbe verték. Most még a járásbírótság szól bele a dologba.

— Betörő. Somogyi András 17 éves bicskei legény meglöpte gazdáját Tolnai Józsefet. Éjnek idején betört lakásába 12—13 koronányi pénzt zsebvégvágott. A törvény ma citalta be számadásra. Rövid mentegetőzés után 6 hónap börtönt szabott ki rá.

— Férj és feleség. Nagy István sukorói gazduram és felesége régidőtől fogva éltek már kutya-macska harátságban, míg nem a válás gondolata kétfelé választá őket. Elcsendesedtek a villongások, béke, nyugalom honolt szívökben. Így hát minden rendben lett volna, ha a sors össze nem hozza őket. Találkoztak. Nagyné asszony Fehérvárról tartott hazafelé s nagy meglepetésére útjába került férje. Tekintetők találkozott, aztán jött a hadd el hadd. A férj szegény asszonyt lerántotta a kocsirol s hatalmas doronggal addig simogatta, míg mozdulatlanul esett össze. Aztán ugy eliramodott, hogy még mindezeidig hiába keresik a csendőrök. Állapota életveszélyes.

— Csirkefogó. Schlögl Adolf Dv. pályamester csirkeolából egy szép reggelre eltűntek a csirkek, libák s egyéb aprólékok. A szorsorkányság valódi okának kiderítése egy ideig meghiusultnak látszott. Egy szerencsés véletlen aztán az ismeretlenség homályából felszínre vetette a tolvajt. Pátkán egy házaló tyukkereskedő tűnt fel a napokban, ki házról-házra megvetelre kínálgatta csirkeit. A csendőrök elfogták s átadták az ügyészségnek.

IRODALOM.

Erzsébet királyné emlékezete. A nagy királyné emlékezete olyan virág, a melyet a hálás honfiai kegyelet sohasem szűn meg öntözgetni. S a ki mások szívébe ülteti ezt a virágot, a nemzeti érzés legszebb gondolatait váltja ki. Kelemen Béla a főreálisgola tudós igazgatója egy kedves könyvecskét állított össze a nagy királyné életéből. A magyar irodalom iránt való gyengéd és állandó érdeklődését rajzolja, színes, nagyon kedves képekben. A magyar költők szeretetét mutatta az a meleg érdeklődés, a mellyel Eötvös báró, Gyulai, Petőfi, később Jókai stb. munkái iránt mutatott. Minden fejezet valódi befejezett egészlet képez. A mellett az egész munka értékes füzére egy élet szép vonásainak. Nagyon melegen ajánljuk különösen a tanuló ifjúságnak s azoknak, a kiknek az Erzsébet ünnepek rendezésénél egy alkalmas, okos könyvecskére volna szükségük. A mű ára csinos kiállításban 80 fillér. Kapható a könyvkereskedésekben.

Az Egyházi Közlöny (szerkeszti Gerely József XIX. évf. 40. számának tartalma: Vezércikk: (DD). A Janusz-politikus. — Egyetem

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)

az „OTTHON” kávéházban Kossuth-utca 17. sz.

Naponta 2300. méter film bemutatás!

☛ Szabad bemenet! ☛ ☛ I. rendű cigány zenekar! ☛ ☛ Buffet. ☛

egyház: A novemberi zárandoklatokat is felfüggesztik. — A Tyrrel-ügy. Szent Januarius vérenek csodájához. — A Katolikus Sajtóegyesület. — Tisza István a szekularizációról. — A Kassai katolikus kör akciója az autonómia ügyében. — A görök keleti magyar nemzeti egyház szervezése. — Őszi koronák: Az esztergomi, a marcali, a nagykálói, az adonyi és az alsó-liptói esperesküldtelek ősi koronája. — Időszertű kérdések: X. Pius pápa enciklikája a modernisták tanairól. (III.) — Vallásintézés: Petrovits Emil, A II. müncheni hitoktatási tanfolyam. (Első nap.) — Egyházi arcképek: Hámon József prelátus-kanonok +, — A hét krónikája. — Irodalom: I. Dr. Strommer Viktorin, II. Német Ernő, dr. Prohászka Ottokár, Modern katolicizmus. — A hét világirodalmából. — Közgazdaság. — Személyi hírek és apróságok. — Menent. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések. — Szerkesztőség is kiadóhivatal: Budapest, VIII., Esterházy-utca 15.

Szent Erzsébet. (Ifjúsági színmű. Irtá Pannon. Ára 60 fillér. A Szent István Társulat kiadása.) Zárdák, nevelőintézetek, iskolák bizonyára nagy örömmel fogják fogadni e szindarabot, melylyel sokat nyert nemcsak a Szent Erzsébet kultusz, de a magyar katolikus irodalom is. Pattogó versekben, igazi poétai készséggel három igen könnyen színre hozható felvonáson keresztül megelevenedik előttünk a középkornak ez a bájos szentje, hogy tanítson és nemesítsen mint gyermek, mint tisztá hajadon, mint szentéletű özvegy. Ahol csak színre kerül, bizonyára mindenütt fogékony lelkű előadókra és hallgatókra fog találni s nagy része lesz a színműnek abban, hogy a Szent Erzsébet ünnepek ne muljanak el maradandó nyom nélkül.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi október hó 5-től október hó 12-ig.

Születés. Született: 18 törvényes fiú, 18 leány, 0 törvénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 36.

Halálozás. Elhalt: 7 fiú, 9 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiú 3, leány 5, törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felüli fiú 4, nő 4. Összesen 14.

E szerint a születés a halálozás 20-al múlja felül.

Elhallak. Lichtenstadt Sándor izr. sütő-segéd 22 éves, Fazekas-utca 16. — Tantjanovics Teréz Adél, r. k. 11 hónapos, Budai-ut 31. — Szücs Miklós ev. ref. 1 hónapos, Széchenyi-utca 81. — Német József ev. ref. önálló zongora készítő, 38 éves, Iskola-utca 4. — Özv. Antal Ferencné,

Hegedüs Tércz, ev. ref. 78 éves, Tolnai-utca 14. — Rosta Szabó János, r. k. 6 napos, Sütő-utca 15. — Károly Katalin r. k. 10 napos, Rác-utca 15. — Özv. Horvát Jánosné, Boros Katalin, r. k. 49 éves, Berényi-ut. — Kasó Katalin r. k. 6 hónapos, Szárzártelek. — Hauler Anna ev. ref. 4 éves, Széchenyi-utca 45. — Nyusai Ferenc r. k. 10 hónapos, Sör-pince-utca 13. — Szabó Andriáné, Cseh Teréz, r. k. 61 éves, József-utca 16. — Hegyi Anna r. k. 18 hónapos, Malom-utca 16. — Bognár Jánosné, Boda Erzsébet, r. k. 70 éves, Malom-utca 45.

Kihirdetések.

Bellovits Ferenc önálló cipész és Szabó Rozália. — Lukács Miklós kávéház tulajdonos és Türk Réza Székesfehérvár. — Simon István önálló eszmadia és Clonda Lidia Székesfehérvár. — Lutzkóvits Béla vendéglős és Marschall Anna Mária Székesfehérvár. — Tóth Béla asztalos-segéd és Ujez Katalin Székesfehérvár. — Goldschmid Hugó kereskedelmi utazó Budapest és Berger Regina Székesfehérvár. — Révész Gyula rövidúru nagykereskedő és Basch Janka Székesfehérvár. — Kiráts Bódog (Bolond) ipartestületi jegyző és Preisz Adél Etelka Székesfehérvár. — Farkas Samu biztositóintézeti titkár Marosvásárhely és Fleischer Margit Székesfehérvár.

276|14.416. szám.

Zártajánlati hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város agg- és szegényügyi bizottsága felhívja mindazokat, kik az aggok, szegények, foglyok és tolonok élelméhez a szükséges nyers anyagot, vagy kenyeret 1908. évi január hó 1-től 1908. december hó 31-ig szállítani kívánják, hogy az alább jelzett biztosítéki összeggel ellátott zárt ajánlataikat f. évi október 16-án d. e. 9 óráig a tanácsi iktatóban annál is inkább adják be, mert később beadott ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

A nyers anyagok szállításához 200 korona, a kenyér szállításához 100 korona biztosíték szükséges.

A föltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalban betekinthetők.

A benyújtott zárt-ajánlatok fölött a városi tanács legközelebbi ülésben végérvényesen fog határozni.

Székesfehérvár, 1907. évi október 12-én.

Lipcsy Lajos s. k., K. Horváth István s. k.,
jegyző, elnök.

A közönség érdeke,

hogy megtudja, miszerint

ki van zárva,

hogy létezen az összes gyártmányok közt jobb, mint az

Alföldi fehér kereszt

sós borszesz,

amely a most uralkodó óriási hőségben

legéresebben hűsítő, üdítő és fájdalomcsillapító hatásánál

fogva az emberiség jövőjévéként szerepel. Ma már ez az egyedüli szer, mely ne hiányozzék egyetlen egy lakásból sem az igazi

„házi barát”

az alföldi fehér kereszt

sós borszesz,

masszirozásra legalkalmasabb bedörzsölő szer. — Belsőleg használva cseppenként a legjobb és legkellemesebb érzést idéz elő.

Mindenütt kapható!

Kitűnő volta miatt a legolcsóbb.

Egy üveg	Egy nagy üveg	Egy legn. üveg
40	1.	2.
fillér.	korona.	korona.

Gyártja az

Első Alföldi Cognacgyár Részvénytársaság
KECSKEMÉTEN.

Nem kell vegyeszi vélemény

az alföldi fehér kereszt

SOSBORSZESZNEK.

soha hasznosabb dologra senki pénzét ki nem adhatja, mintha megveszi

az alföldi fehér kereszt

sós borszeszt,

mert ne üljön fel senki az üres reklámnak, az emberek annak higgyenek, amit maguk kipróbálnak.

Nincsen az az edzett test,
Nincsen olyan jó egészség,
Mely ápolást ne kívánna
S vigyázatra ne szorulna.

Biztonsággal sikeresen kizárólag

az alföldi fehér kereszt sós borszesz
használható csak, mert üdítő, vidító, kellemes,
jó zamatu, illatos, erős és

feltétlenül meszeszerű hatással.

Mindenkinék nélkülözhetetlen, gyártja az

Első Alföldi Cognacgyár

részvénytársaság és szeszínomítógyár

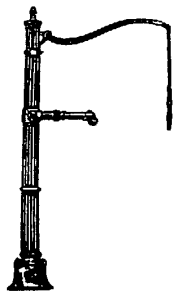
Kecskeméten.

Ó cs. és k. fens. József főherceg kamarai szállítója.

Mélyfuratu

**ÁRTÉZI KUTAKAT,
VIZEZETÉKI MUNKÁKAT, KUTSZI-
VATTYUKAT, GÉP- ÉS KAZAN-
MUNKÁKAT ELVALLAL!**

Új szivattyúk 30 kor.-tól feljebb kaphatók!

**FÜRDŐSZOBA BERENDE-
ZÉST OLCSÓN TELJESIT.**

Motorok javítását szakszerűen eszközöli.

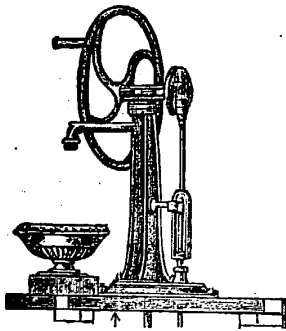
Javításokat pontosan eszközöl:

FEJES BERTALAN

gépműhelye és kútfurási vállalata

S-Z-E-K-E-S-F-E-H-É-R-V-Á-R.

királykut mellett.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.